

Σηλυβρία
 Μητροπολιτικὴ
 (Σηλυβρία Σηλυβρίας)
 Μητροπολιτικὴ
 Σηλυβρίας
 Νεολογικὴ Κ/Φ
 Νο 2 μ 6 1/2
 1891

1764—1777, Παρθένιος, περί οὗ ἀκούωμεν τὸν ἴδιον διηγούμενον «αψὲδ' αὐγούστου 16». Ἐχειροτονήθημεν Ἀρχιερεὺς Σηλυβρίας καὶ Σεπτεμβρίου δ' ἤλθικεν εἰς τὴν μητρόπολιν μας καὶ ἤβραμεν αὐτὴν πάντῃ γεγυμνωμένην. (ἤγουν τὸ κονάκι, ἀπὸ τούτων συγγενέων τοῦ προκατόχου μου κυρ Θεοκλήτου, ὅθεν ἐξώδευσεν ἡ ἐκὴ ταπεινότης ἐξ ἰδίων καὶ ἐστρωσεν αὐτὴν, ἀπὸ ψάδας μεντέρια μαζελέρες, μπακχρηκά, ἀπὸ ράμμα ἕως βελόνη σαφέστερον, ὅθεν εἰς ἐνδείξιν τὸ ἐσημειώσαμεν καὶ εἰς τὸν κώδικα τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως χρεῖας τυχοῦσης.

αψὲς Ἰανουαρίου Β' Σηλυβρίας Παρθένιος.
 ὅπου σημειώωμεν καὶ τὰ βιβλία ἅπου ἀφῆσεν ὁ κυρ Σοφιανὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως τῆς Ἱεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἀφιέρωμα, διὰ τὴν μνημονεύεται ὁ ἀδελφὸς ἡμεῶν κληρικῶν καθὼς ἀφῆσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθὼς κρατεῖ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας Κυρίτζη Σταυρινός, τὸ ὅποιον θεὸς νὰ μεταδεικνύεται εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν ἐπίτροπους, εἰς ἀσφάλειαν τῶν κάτωθεν βιβλίων, τὰ ὅποια εἰσι ταῦτα:
 » Ὁμῆρου ραψῶδιαι, Σουίδα, Ἡρόδοτος, Χρυσόστομος εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Μαξίμου, Συμεῶν Θεσσαλονίκης, Ὁμιλίαι ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ Χρυσόστομου, Πανοπλία δογματικῆ, Ἑτυμολογικόν, Ὁμολογία πίστεως, Βλάγος, Γραμματικὴ Θεοδώρου, Περὶ πολέμου τῆς Μπογδοβίας, Σεβαστοῦ Τραπεζούντος(1), τόμ. γ' τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, Λεξικὸν Γραικολατίνων (sic), Ἐσδρας, Λεξικὸν μικρὸν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου, Λεξικὸν τῶν ψαλμῶν, Κατὰ λατίνων βιβλιαρίον, Γραμματικὴ Ἀρκάρως, Λεξικὸν ἐξαγγελτικόν, Βιβλίον ἀπὸ σημειώσεως(2).

αψὲς Δεκεμβρίου 18
 Σηλυβρίας Παρθένιος βεβαίως
 Οἰκονόμος Δημήτριος
 Μελέτιος πρωτοσύγγελλος (sic)
 Παναγιώτης γεωργάκης
 Κώδης τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως
 μετὰ τῶν ὑποκείμενων αὐτῇ χωρίων.
 αψὲς Ἰανουαρίου στ'.

» Προκαθήμενος τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μητροπόλει ἦλθον οἱ γέροντες καὶ προεστοὶ τῆς πολιτείας καὶ ἐδηλοποίησαν ἡμῖν ὅτι οἱ πρό ἐμοῦ ἀρχιερατεύσαντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαρχίᾳ συνήθειαν ἔσχον αὐτοὶ καθ' αὐτοὶ καὶ τὰ ὅσα ἀφιέρωματα ἐτύχοναν εἰς τὰ ἐξοκλήσια (sic) δηλ. τοῦ ἁγίου Σπυρίδονος καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τὰ ἐλάμβανον διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἡ σύγκρισις ἀκολουθοῦσεν οὐκ ὀλίγη. Θέλοντες δὲ νὰ καταλυθῇ αὕτη ἡ συνήθεια, ἐδείχθησαν ἡμῖν ἵνα ἀφελθῶμεν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς αἰτίαν σκανδάλου οὕτων αὐτῆς ἡ συνήθεια, διαδεξάμενοι τὴν παράκλησίν των ὑποσχέθημεν εἰς τὴν τιμιότητά των ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀπέγυμεν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀφιέρωματα, ὡς πάντῃ ἀνοίκεια εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' ὅτι ἀφιέρωμα ἠθελε τύχει τῶν ἀνωθεν Ἐκκλησιῶν νὰ τὸ λαμβάνωσιν οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας μητροπόλεως, ὡς ὑποκείμεναι οὗτοι αἱ ἀνωθεν ἐκκλησίαι τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ μητροπόλει· ἐκτὸς τῆς κηροσοσίας καὶ τῶν τυχηρῶν εἰσοδημάτων κατὰ τὴν ἐκπαλαί συνήθειαν, ὅπου εἶναι μόνον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ οὐχὶ ἀπὸ ἀφιέρωματα, ὅθεν εἰς ἐνδείξιν καὶ διηνεχῆ τὴν ἀσφάλειαν, καταστρώθη καὶ τὸ παρὸν ἐν τῷδε τῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως.

αψὲς Ἰανουαρίου στ'
 Σηλυβρίας Παρθένιος ὑπόσχεται
 Οἰκονόμος Δημήτριος
 Μελέτιος Πρωτοσύγγελλος Παναγιώτης Γεωργίου.
 Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸν κώδικα. Κατὰ δὲ τὸ 1774 παραιτηθέντος τοῦ τότε Ἀδριανουπόλεως, καθὼς ἐν 519 σελ. τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν, λέγει Κομνηνός ὁ Ἰψηλάντης, ὁ Σηλυβρίας (Παρθένιος) εἶδεν εἰς τὸ καινὸν πῦγγετα 250 ἵνα ἐκλεγῇ Ἀδριανουπόλεως ἐπιτυχῶν ὅμως τούτου ἐξελέγη τῷ 1777 μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ὡς πληροπορούμεθα ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κώδικος, ὅπερ παρακατιόντες καταχωρίζομεν, διατελέσας τοιοῦτος καὶ μέχρι τοῦ 1790 κατὰ τὸν ἅγιον Ἀμασείας, ὅστις λέγει τὸν Παρθένιον Σηλ. ἀπὸ τοῦ 1768 ἀρχιερατεύσαντα. Διεδέχθη δὲ τὸν Παρθένιον ὁ

Χρὸς οὐθὺ

(1) Γράφη Τραπεζουντίου· οὗτος δ' ἐστὶ βεβαίως ὁ Κυμηνίτης.
 (2) Οὐδὲν τῶν βιβλίων τούτων κέκτηται νῦν ἡ βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς Σηλυβρίας. Μόνον δὲ τὰ τοῦ σεβαστοῦ Τραπεζουντίου ἱερικά ἐσχάτως ἀφελθῆσαν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ οἰκιοποιηθέντος ἄλλοτε ταῦτα. Περὶ τούτου προσεχῶς.